

ИЗВРШНИ ДУЖНИК КАО ПОДНОСИЛАЦ ЗАХТЕВА ЗА ЗАШТИТУ ПРАВА НА СУЂЕЊЕ У РАЗУМНОМ РОКУ И ПРАВО НА НОВЧАНУ НАКНАДУ

Извршни дужник који није имао сазнања да је поступак извршења покренут, није могао ни имати било каква трпљења у вези са дужином трајања поступка, због чега се неразумна дужина трајања извршног поступка не може окончати досуђивањем примерене новчане накнаде као сатисфакције за неразумно дуго суђење.

Из образложења:

"Против подносиоца захтева као дужника у извршном поступку пред Општинским судом поднет је предлог за дозволу извршења пленидбом, чувањем и јавном продајом покретних ствари дужника на основу извршне пресуде ради наплате вредности 1/36 дела фабричке цене возила у моменту исплате, трошкова спора са законском затезном каматом и трошкова извршења. Суд је решењем о извршењу одредио предложено извршење и одредио трошкове извршења, које решење није уручено извршном дужнику. Дописом извршни поверилац је позван да се изјасни о даљем току поступка, да би се извршни поверилац поднеском сагласио са наставком поступка, због чега му је закључком наложено да уплати предужум на име трошкова спровођења извршења. Тај закључак није уручен извршном повериоцу, јер је непознат на означеној адреси, због чега је достава извршена преко огласне табле суда. Извршни поступак је обустављен због неплаћања наложеног предужума. Наредбом поступајућег судије одређено је да се извршном повериоцу изврши достава преко огласне табле суда, па је извршни поверилац изјавио приговор на решење о обустави поступка, и предмет је достављен ИПВ већу на даљу надлежност.

Након оцене околности које утичу на дужину поступка, да би се оценило да ли је поступак разумно трајао или не, Виши суд је закључио да у извршном поступку није било сложених правних и чињеничних питања као и да подносилац захтева, иако дужник у овом извршном поступку, има легитимни интерес да судови одлуче о захтеву за спровођење извршења у разумном року, без обзира што се ради о принудној наплати потраживања према извршном дужнику по протеклу парижонског рока, као подносиоца захтева за заштиту права на суђење у разумном року.

Правилно је одбијен захтев подносиоца за накнаду примерене накнаде због повреде права на суђење у разумном року у смислу члана 8б Закона о уређењу судова, јер је налог Основном суду да предузме све неопходне мере да би се извршни поступак окончао у најкраћем року мера адекватна конкретним околностима. У конкретном случају, извршни дужник није имао никаквих сазнања да је поступак извршења покренут, те се неразумна дужина трајања овог поступка у односу на њега не може окончати досуђивањем новчане накнаде као сатисфакције за дужину трајања извршног поступка, јер он као извршни дужник је знао за постојање правноснажне и извршне судске одлуке по којој је он дужник новчане обавезе, али није имао сазнања да је извршни поступак покренут, па није могао ни имати било каква трпљења у вези са дужином трајања поступка. Зато је убрзање поступка по оцени Вишег суда, довољна мера коју прихвата и Врховни касациони суд као примерену сатисфакцију подносиоцу захтева".

(Сентенца из решења Врховног касационог суда Рж з 628/2015 од 13.5.2015. године утврђена на седници Одељења за заштиту права на суђење у разумном року 27.11.2015. године)